

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 105.K.701.085/2022/16.
A felperes: Felperes
(cím1)
A felperes képviselője: Felperesi képviselő Ügyvédi Iroda
(cím2)
eljáró ügyvéd: Felperesi képviselő
Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság
(1055 Budapest, Falk Miksa u. 9-11.)
Az alperes képviselője: Dudás Hargita Zavodnyik Ügyvédi Iroda
(cím3)
eljáró ügyvéd: Alperesi képviselő
Az alperesi érdekelt: Alperesi érdekelt
(cím4)
Az alperesi érdekelt képviselője: Bálintfy és Társai Ügyvédi Iroda
(cím5)
eljáró ügyvéd: Alperesi érdekelt képviselője
A per tárgya: adatvédelmi közigazgatási jogvita (NAIH....2022.)

ÍTÉLET

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek és az alperesi érdekeltnek külön-külön 30.000 (harmincezer) – 30.000 (harmincezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a Patika (a továbbiakban: Patika) működtetője, egyben személyi jogos gyógyszerésze. A Patikában az alperesi érdekelt (a továbbiakban: érdekelt) 2021. július 7-én

ellenőrzést végzett, amelynek eredményeként a 2021. augusztus 16. napján kelt OGYÉI/49422-1/2021. számú határozatával (a továbbiakban: OGYÉI határozat) a Patikát figyelmeztetésben részesítette és a jogszabálysértés megszüntetésére kötelezte, mert az ott munkát végző szakdolgozók nem viselték a nevüket és beosztásukat ismertető kítűzőt. Az indokolás szerint a közforgalmú fiók- és kézi gyógyszertárak, továbbá intézeti gyógyszertárak működési, szolgálati és nyilvántartási rendjéről szóló 41/2007. (IX.19.) EÜM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 21.§-a alapján a gyógyszertár működtetőjének biztosítania kell az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 13. § (6) bekezdésében foglalt feltételeket, a Patika megsértette a Rendelet 21/A. §-ában foglaltakat.

[2] A felperes 2021. szeptember 22-én adatvédelmi hatósági eljárás lefolytatását kezdeményezte az alperesnél. Előadta, hogy az érdekelt teljes nevet feltüntető kítűző viselésére vonatkozó előírása aránytalanul és jelentősen sérti a Patikában dolgozó magánszemélyek személyes adatai védelméhez fűződő jogát. Az érdekelt döntésének alapjául szolgáló tényállásból nem vezethető le az Eütv. 13.§ (6) bekezdésének sérelme, az Eütv. 112.§ (4a) bekezdéséből a kítűző viselési kötelezettség nem következik. Amennyiben a beteg nem személyesen jelenik meg a gyógyszertárban, a kítűző semmilyen mértékben nem szolgálja a tájékoztatáshoz való jogot, a szakdolgozók személyes adatai viszont nagy mennyiségben jutnak illetéktelen, így a kiszolgált személyeken kívül ott tartózkodó más személyek tudomására is. A „névtáblán való megjelenítés” arányosan értelmezendő, az nem jelenti a nevek feltüntetését egy bárki által látogatható helyiségben.

[3] Az érdekelt a megelőző eljárásban az Eütv. 13.§ (6) bekezdés és 112.§ (4a) bekezdés a)-c) pontjaira utalva kifejtette, hogy a tájékoztatáshoz való jog gyakorlása előfeltétele az önrendelkezési jog érvényesítésének, a gyógyszertárba azzal a szándékkal lép be a beteg, hogy az egészségügyi ellátórendszer egyik alapszolgáltatását vegye igénybe, a gyógyszertári egészségügyi dolgozók tevékenysége pedig kiemelt közfeladat. Az Eütv. hivatkozott rendelkezésein túl a dolgozók nevének, szakképesítésének és beosztásának közérdekből nyilvános adatként való megjelenítését a Rendelet 21/A.§-a írja elő.

Az alperes határozata

[4] Az alperes a 2022. január 17-én kelt NAIH...2022. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. Indokolásában a gyógyszertári szakdolgozók közérdekből nyilvános adatai körében utalt az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3.§ 6. pontjára és az Alaptörvény I. Cikk (3) bekezdésére azzal, hogy amennyiben a jogalkotó a személyes adatokat közérdekből nyilvános adatként minősíti, a szükségesség-arányosság tesztjét is a jogalkotó végzi el.

[5] A beteg tájékoztatáshoz való jogával összefüggésben az Eütv. 3.§ a) pontjára és az Eütv. kommentárjára utalva rögzítette, hogy a „beteg” terminusa alatt értendők a nem feltétlenül valamely betegségben szenvedő, egészségügyi szolgáltatásban részesülő, azt igénybe vevő személyek is, ezáltal az Eütv. 3.§ e) pontja, illetve 102.§-a alapján a gyógyszertár szolgáltatásait igénybe vevő valamennyi személy az Eütv. kiterjesztett értelmezése szerinti beteg fogalma alá tartozik. Megállapította, hogy az Eütv. 13.§ (6) bekezdése, 3.§ d) pontja és 112.§ (4a) bekezdése a gyógyszerészekre, illetve a gyógyszertári szakdolgozókra mint egészségügyi dolgozókra is vonatkozik, így a gyógyszerész, illetve gyógyszertári szakdolgozó neve, szakképesítése és beosztása közérdekből nyilvános adat, melyeknek a betegek általi megismerhetőségét, névtáblán való megjelenítését törvény rendeli el. A gyógyszertári szakdolgozók nevének és beosztásának nyilvánosságát emellett az Infotv. 26.§ (2) bekezdése is alátámasztja, mert a közfeladat fogalmába beletartozik a köz érdekében végzett különböző

állami és önkormányzati tevékenységek széles köre, így a gyógyszerértári szakdolgozók által ellátott feladatok is; az Eütv. 3.§ e) pontja, a biztonságos és gazdaságos gyógyszer és gyógyászati segédeszköz ellátás, valamint a gyógyszer forgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (a továbbiakban: Gyftv.) 3.§ 16. pontja, illetve a Rendelet 2/A.§-a alapján a gyógyszerárakban foglalkoztatott gyógyszerértári szakdolgozók közfeladatot látnak el, melyet az Eütv. 139.§-a is erősít. Mindezek miatt az eljárás tárgyát képező adatok közérdekből nyilvános adatnak minősülnek.

[6] Az Európai Parlament és a tanács 2016. április 27-i a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 Rendelete (a továbbiakban: GDPR) 5. cikk (1) bekezdés b) és c) pontjára – célhoz kötött adatkezelés, adattakarékosság elve – tekintettel megállapította, hogy az adatkezelés célja az Eütv.-ben meghatározott tájékoztatáshoz való betegjog érvényesülése, amelynek legkézenfekvőbb eszköze a dolgozók nevét és beosztását tartalmazó kitűző viselése. Az adattakarékosság elvének vizsgálata során megállapította, hogy az adatkezelési cél tekintetében az adatkezeléssel érintett személyes adatok köre releváns és szükséges, a kitűző viselési kötelezettség nem korlátozza aránytalanul az érintettek személyes adatai védelméhez való jogát, mivel nevük és beosztásuk a gyógyszerértár területére belépők számára megismerhető, függetlenül attól, hogy betegnek minősülnek-e; e körben utalt az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 1.§ 1. pontjára, valamint az Eütv. 3.§ a) és e) pontjaira. A gyógyszerértári szakdolgozók zaklatásának lehetősége nem releváns szempont, mert a teljes név és beosztás megismerésének a gyógyszervásárláshoz való kötése nem zárna ki a visszaélés lehetőségét, korlátozná ellenben a beteg tájékoztatáshoz való jogát.

A felperes keresete, az alperes védirata, az érdekelt nyilatkozata

[7] A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy az OGYÉI határozat az Eütv. 13.§ (6) bekezdését, 112.§ (4a) bekezdését, valamint a Rendelet 21/A.§ előírásait sérti, mert az érdekelt által hivatkozott jogszabályok alapvetően orvos-beteg jogviszonyban, a beteg tájékoztatáshoz való joga alapján értelmezendők, ugyanakkor egy gyógyszerértári tevékenység teljesen más jogviszonyban és közegben történik. Az esetek nagyjából felében a gyógyszerész nem a beteggel, hanem egy vásárlóval találkozik, aki a beteg részére vásárol. A tájékoztatáshoz való jog ekképpen a kitűző viselésen kívül más olyan módon is érvényesülhet, amely nem sérti a gyógyszerértári dolgozók személyes adatai védelméhez fűződő jogát. A kitűző használata aránytalan és jogsértő, az nem felel meg a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) és c) pontjainak, és az Eütv. 112.§ (4a) bekezdés kiterjesztő értelmezésének sincs helye. A kitűző használata a beteg tájékoztatásához nem szükséges, arra vonatkozó konkrét törvényi rendelkezés nincs.

[8] Hivatkozott az Általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 2.§, 3.§, 5.§ (2) bekezdés, valamint a 9.§, 10.§ (1) bekezdés alperes általi megsértésére, kiemelve, hogy az érdekelt nyilatkozatát a megelőző eljárásban nem ismerhette meg, ezzel sérült az iratmegismeréshez és nyilatkozattételéhez fűződő joga. Az alperes továbbá nem megfelelő tényállást állapított meg, mert összemosta az orvos-beteg viszonyt a gyógyszerész-vásárló jogviszonnyal, amely között alapvető különbségek vannak, más közfeladatot ellátó személyek pedig egyáltalán nem viselnek névtáblát. Sérelmezte a gyógyszerészeti tevékenység helyszíni vizsgálatának elmaradását is.

[9] Kifejtette, hogy az információs asszimetriára az alperes szabályszerű érdekmérlegelési teszt nélkül, bizonyíték és tapasztalt nélkül hivatkozott, a beteg, a gyógyszerárban megjelenő személyek, továbbá a közvetlen ellátás fogalmait nem tisztázta.

[10] A Patikában végzett felmérésére utalva megállapította, hogy az ott megjelent személyek, mintegy fele kapott csak egészségügyi ellátást, a vevők többsége így jogalap nélkül férhet hozzá a személyes adatokhoz; az alperes megsértette az az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ehi. tv.) 10.§ (3) bekezdés, 11.§ (1) bekezdés rendelkezéseit.

[11] Előadta, hogy a gyógyszerárban a vásárló az előírthoz képest másként is megismerheti az eljáró gyógyszerész adatait, a kitűző használata nem arányos; az expediálók szinte kivétel nélkül nők, akik a személyes adataik kitűzőn való megjelenítésével zaklatás veszélyének vannak kitéve. Álláspontja szerint a gyógyszerárba belépők szándék szerinti megkülönböztetése jogsértő lenne, az a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontjának sem felelne meg. Kérte két patikai alkalmazott tanúkénti meghallgatását.

[12] Az érdekelt perbelépésének engedélyezését jogsértőnek tartotta azzal, hogy nincs relevanciája az általa előadottaknak.

[13] Az alperes a kereset elutasítását kérte, perköltséget igényelt. Előadta, a felperes nem vitatta, hogy a gyógyszerári szakdolgozók közfeladatot ellátó személyek és ekként az Infotv. 26.§ (2) bekezdése alá tartoznak, valamint azt sem, hogy a hatósági eljárás tárgyát képező személyes adatok közérdekből nyilvános adatnak minősülnek. Az Ehi. tv. hatálya alá az alperes nem tartozik, ezért az érdekelt szakmai döntéseit sem vizsgálhatta felül. A tényállást feltárta, az orvos-beteg és a gyógyszerész-beteg/vásárló közötti jogviszony vizsgálata szükségtelen volt, mert a gyógyszerári szakdolgozók adatai közérdekből nyilvános adatok. A gyógyszerárat felkereső személyek osztályozásának lehetősége tekintetében a határozat III.2.) pontjára utalt, továbbá arra, hogy a közérdekből nyilvános adatokat betegnek nem minősülő személyek is jogosultak megismerni. A felperes által végzett felmérés nem releváns, érdekmérlegelési tesztet pedig nem az alperesnek kell végezni. A felperes bizonyítottság hiányában alaptalanul hivatkozott az Ákr. 5.§ és 6.§ megsértésére, továbbá a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) és c) pontjának megsértésére is; az adatkezelés célját a jogalkotó határozta meg, a gyógyszerári szakdolgozók szakmai feladatuk ellátása során használt nevét, végzettségét és beosztását a beteg az Eütv. 13.§ (6) bekezdése alapján ismerheti meg. Kérte a felperes tanúbizonyítási indítványának elutasítását is.

[14] Az érdekelt a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az OGYÉI határozat érdemi vizsgálatára közigazgatási perben nem került sor, mert a keresetlevelet a bíróság jogerősen visszautasította. Kifejtette, hogy a jelen perben a jogi érdekelttsége igazolt, mert az, hogy a Rendelet 21/A.§-a szerinti névtábla használatára kötelezés során helytálló-e az értelmezése, a hatásköreinek jövőbeni gyakorlására is kihat. Az érdekelt szerint az alperes határozata jogszerű, az a felperes által megjelölt eljárási és anyagi jogszabályoknak megfelel.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

[15] A bíróság a keresetet az alábbiak miatt utasította el.

[16] A bíróság az alperes határozatának jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 2.§ (4) bekezdés és 85.§ (1)-(2) bekezdései értelmében a meghozatalakor fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta felül. A tényállást a peres felek nyilatkozatai, valamint a rendelkezésre álló közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg, a keresetet a Kp. 77.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] A felperes a jelen perben nem tehetette vitássá az OGYÉI határozat jogszerűségét, mert az külön – a keresetlevél visszautasításával befejezett – közigazgatási per tárgya volt, illetve (érdemben) lehetett volna.

[18] A felperes eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértésekre egyaránt hivatkozott. Az eljárásjogi jogszabálysértések abban az esetben eredményezhetnek a keresetnek helyt adó ítéletet, amennyiben azok az ügy érdemére kihatóak. Az egyéb, csekély súlyú eljárásjogi jogszabálysértés nem eredményezheti a határozat megsemmisítését. Az Ákr. 2.§-ának és 5.§-ának ügy érdemére kiható megsértését nem eredményezte az a tény, hogy az érdekelt nyilatkozatának lényegi tartalmát csak a határozat I.2.) pontja tartalmazta. A bíróság e kérdéskörrel összefüggésben az Ákr. 76.§-ára is utalva megállapította, hogy az alperes jogszabálysértést követett el azzal, hogy az érdekelt nyilatkozatát a megelőző eljárásban nem tárta a felperes elé, ugyanakkor az az alábbiak miatt mindez nem minősült az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértésnek.

[19] Az alperes a bizonyítási eljárást az Ákr. 62.§ (1) bekezdése alapján abban az esetben folytat le, amennyiben a döntéshozatalhoz nem elegendők a rendelkezésre álló adatok. Az alperes felhívta ugyan az érdekeltet a NAIH-7339-3/2021. számú végzésben a határozat I.2.) pontjában rögzített kérdések megválaszolására, azonban az érdemi döntés tekintetében lényeges, a határozat 8. oldalán megfogalmazott kérdések (a gyógyszerértékesítési szakdolgozók neve és beosztása közérdekből nyilvános adatnak-e; az érdekelt által előírt adatkezelés sérti-e a célhoz kötött adatkezelés, valamint az adattakarékosság elvét, illetve az arányos-e) jogkérdések voltak. Az alperes ennek megfelelően a határozat III.1. pontjában (a gyógyszerértékesítési szakdolgozók közérdekből nyilvános adatai), ennek keretében a III.1.1. (a beteg tájékoztatáshoz való joga) és a III.1.2. (az egészségügyi dolgozó, mint közfeladatot ellátó személy) részeiben kizárólag jogértelmezést végzett. A III.1.1. pontban az Infotv. 3.§ (6) bekezdését értelmezte a beteg tájékoztatáshoz való joga kapcsán az Eütv. vonatkozó rendelkezéseinek és a kommentárjának együttes értelmezésével, míg III.1.2. pontban az Infotv., az Eütv., a Gyftv. és a Rendelet meghatározott szabályainak együttes értelmezését adta.

[20] Mindezek alapján az alperes a határozatát az érdekelt által hivatkozott, és a felperes által nem ismert olyan tényre, bizonyítékra nem alapította, amely a döntést befolyásolta volna, különös tekintettel arra, hogy felperes a keresetében azt maga sem vitatta, hogy a gyógyszerértékesítési szakdolgozók közfeladatot ellátó személyek, a hatósági eljárás tárgyát képező személyes adatok (a gyógyszerértékesítési szakdolgozók neve, szakképesítése és beosztása) pedig közérdekből nyilvános adatok. Az érdekelt a megelőző eljárásban maga is jogszabályok értelmezéséből vezette le az álláspontját, ezért az ügy érdemi eldöntése szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy a felperes az érdekelt nyilatkozatát az alperes határozatának meghozataláig nem ismerhette meg. A bíróság e körben utal az Ákr. 76.§-ához fűzött kommentárrészre is, amely a beszerzett és meg nem ismert bizonyítékok nem releváns volta esetére rögzíti, hogy az Ákr. 76.§ megsértése sem hat ki szükségszerűen az ügy érdemére.

[21] A felperes az Ákr. 3.§-ának alperes általi megsértésére is alaptalanul hivatkozott, mert azt meghaladóan, hogy utalt az orvos-beteg, illetve gyógyszerész-vásárló jogviszonyok közötti különbségekre, nem jelölte meg azokat az eljárási cselekményeket, amelyek eltérő határozati megállapítást eredményezhettek volna. A bíróság e körben is visszautal arra, hogy az alperes jogkérdésben döntött, és a felperes nem vitatta, hogy a gyógyszerértékesítési szakdolgozók adatai közérdekből nyilvános adatok, ekképp az Infotv. 3.§ 6. pontja és 26.§ (2) bekezdése a jelen ügyben is alkalmazandók. Az ügy érdemében ugyanakkor a felperes által hivatkozott jogviszony-különbségek sem relevánsak; az alperes e tekintetben helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy – mivel az Eütv. 3. § d) pontja értelmében a gyógyszerészek, illetve a gyógyszerértékesítési dolgozók egészségügyi dolgozónak minősülnek – az Eütv. 13.§ (6) bekezdésében rögzített adatokat a gyógyszerértékesítési, egészségügyi szolgáltatást igénybe vevőknek attól

függetlenül joguk van megismerni, hogy betegként, vagy egyéb minőségben keresik fel a gyógyszerterát. Mindezek miatt a felperes által a Patikában végzett felmérés eredményének nincs ügydöntő jelentősége, miként az sem releváns, hogy más, közfeladatot ellátó személyek névtábla viselésére kötelezettek-e, hiszen a perbeli esetre konkrét ágazati jogszabály vonatkozik. Mivel jogkérdésben kellett az alperesnek dönteni, helyszíni ellenőrzést sem kellett folytatni.

[22] Az Ehi. tv. az egészségügyi államigazgatási szerv feladatait és hatósági jogkörét rendezi, a felperes által hivatkozott 10.§ (3) bekezdésében akként, hogy az ellenőrzésről jegyzőkönyvet kell készítenie, a 11.§ (1) bekezdésében pedig az ellenőrzése során megállapított tényállás kapcsán állapít meg szabályokat. Az adatvédelmi hatóság alperes eljárásaira ezen eljárásjogi rendelkezések nem vonatkoznak, így a megelőző eljárásban azok megsértése sem merülhetett fel.

[23] Az érdekmérlegelési teszt elvégzésére vonatkozó kötelezettség nem az alperest, hanem – a GDPR 6. cikk f) pontja szerinti jogalapon való adatkezelés esetén – az adatkezelőt terheli. Alperesnek címzett jogi kötelezettség hiányában ezért nem volt alapos a felperes vonatkozó kereseti kifogása sem.

[24] A GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontja alapján (adattakarékosság elve) kizárólag azok a személyes adatok kezelhetők, amelyek az adatkezelési cél eléréséhez szükségesek. Az adatkezelés célját pedig az Eütv. 13.§ (6) bekezdése rögzíti. Az adattakarékosság elve nem sérül, mert a törvényi célnak megfelelő adatok szükségszerűen és minimálisan azok, amelyeket a felperes kifogásolt, a visszaélés lehetősége pedig abban az esetben is fennállna, amennyiben a gyógyszerterári dolgozók Eütv. 13.§ (6) bekezdésében foglalt adatait a gyógyszerterárba betérők nem a kitűzőről, hanem más módon ismernék meg.

[25] A GDPR 5. Cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti célhoz kötöttség alapelve azt jelenti, hogy a személyes adatok gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történhet akként, hogy azokat ne kezeljék e célokkal össze nem egyeztethető módon. Ezen alapelve sérelmével összefüggésben kifejtett felperesi vitatás sem alapos, mert e tekintetben is annak van relevanciája, hogy a jogalkotó maga határozta meg az adatkezelés célját akképpen, hogy az a betegek tájékoztatáshoz való joga érvényesülése, amely az Eütv. indokolása szerint az önrendelkezési jog megfelelő módon való érvényesülésének előfeltétele. Ezért maga az adatkezelés adatvédelmi szempontból is megfelelő, az nem sérti a célhoz kötöttség alapelvét.

[26] Az Ákr. 9. és 10. §-aival összefüggésben a felperes kereseti érvelést nem adott elő, ezért e rendelkezések érvényesülését a bíróság a kereseti kérelemhez kötve nem vizsgálhatta, és e téren jogsértést sem állapíthatott meg. A felperes nem jelölte meg továbbá, hogy mely tény bizonyítására indítványozta a tanúk meghallgatását, ezért az indítványt a bíróság – figyelemmel emellett arra is, hogy az ügyben lényeges kérdés jogkérdés volt – a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 276.§ (5) bekezdése alapján mellőzte.

[27] Az érdekelt a megelőző eljárásban ügyfél volt, egy, a keresetnek helyt adó ítélet pedig az érdekelt jogát, jogos érdekét is közvetlenül érintette volna, ezért a bíróság a Kp. 20.§ (4) bekezdése alapján hívta fel a perbelépés lehetőségére. Az érdekelt megalapozottan állította, hogy az Ákr. alapelveit a konkrét hatósági eljárásra vonatkoztatva kellett vizsgálni, valamint azt is, hogy az Ehi. tv. rendelkezései az alperes eljárására nem vonatkoztathatók.

[28] Összefoglalva, az alperes jogszabálysértő módon nem tárta az érdekelt nyilatkozatát a felperes elé, azonban a fentiek miatt ennek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt. A bíróság ezért a keresetet a részben a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontja, részben c) pontja alapján elutasította.

[29] A bíróság az alperes és az érdekelt perköltségéről a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett, annak összegét alperes esetében a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (2) bekezdését, az érdekelt esetében a 3.§ (6) bekezdését alkalmazva határozta meg, arányban az általuk tett nyilatkozatok terjedelmével és azok megalapozottságával. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57.§ (1) bekezdés o) pontja alapján az eljárás illetékmentes.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. november 22.

dr. Huber Gábor s. k.
dr. Borsos Krisztina s. k.

dr. Huber Gábor s. k.

a tanács elnöke
bíró helyett

a tanács elnöke, az aláírásban akadályozott dr. Nagy Péter előadó
bíró